

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **T.G.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 grudnia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 17 października 2024 r., sygn. akt IX Ka 881/24,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie

z dnia 15 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 944/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wstrzymać wobec skazanego T.G. s. L. wykonanie wyroku
Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 października 2024 r.,
sygn. akt IX Ka 881/24, do czasu rozpoznania kasacji.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego T.G. wniósł kasację, w której sformułował zarzuty rażącej obrazy przepisów postępowania, które miały istotny wpływ na treść orzeczenia.

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia

17 października 2024 r., sygn. akt IX Ka 881/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 15 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 944/22, w sprawie T.G. do czasu rozpoznania niniejszej kasacji. Obrońca argumentował w uzasadnieniu swojego postulatu, że za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie przemawiają przedstawione argumenty nierzetelnej, nieprecyzyjnej i powierzchownej kontroli przeprowadzonej przez Sąd odwoławczy dające wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia sporządzonej i wzniesionej na korzyść T.G. kasacji, a co za tym idzie – ukazujące niezasadność rozpoczęcia wykonywania kary pozbawienia wolności. Jednocześnie wnioskodawca zwrócił uwagę, że T.G. obecnie sam wychowuje 17 - letniego syna, który sprawia problemy wychowawcze. Ponadto, skazany ma na utrzymaniu jeszcze dwójkę młodszych swoich dzieci (6 i 3 lata), z którymi mieszka za granicą. T.G. jest jedynym żywicielem rodziny.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego jako taki nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew wywodom skarżącego podniesione przez niego w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzuty nie mają charakteru tak oczywistego, jak to sugeruje uzasadniając swoją inicjatywę.

A przecież rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, zaś skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Pomimo wskazanego wyżej zauważenia wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego było w tej sprawie konieczne.

Jak wynika z treści art. 532 § 1 k.p.k. wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia od strony formalnej jest uzależnione wyłącznie od samego faktu wniesienia kasacji, a decyzje w tym przedmiocie Sąd Najwyższy podejmuje nie tylko na wniosek strony, lecz może to uczynić także z urzędu.

Taka sytuacja ma miejsce właśnie w niniejszej sprawie.

Dokonując wstępnej analizy sprawy, pomimo wskazanego na wstępie zauważenia co do rangi samych zarzutów kasacyjnych, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji – w wypadku orzekania w zakresie szerszym niż granice zaskarżenia i podniesione zarzuty, co umożliwia art. 536 k.p.k. – jawi się jako znaczne. Wynika to ze stwierdzonego przez Sąd Najwyższy faktu orzekania w tej sprawie przez Sąd Okręgowy w Warszawie w składzie jednoosobowym z udziałem sędziego X. Y. powołanego na urząd sędziego tego Sądu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Nie przesądzając na obecnym etapie postępowania czy z uwagi na powyższą okoliczność dojdzie do stwierdzenia przez sąd kasacyjny uchybienia mającego postać bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., prawdopodobieństwa takiego rozstrzygnięcia nie można wykluczyć w świetle pkt. 2 uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7) oraz uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a także zapadłych już w Sądzie Najwyższym orzeczeń stwierdzających nienależytą obsadę Sądu Okręgowego w Warszawie w składzie z udziałem sędziego X. Y. (wyroki: z dnia 26 października 2024 r., II KK 102/24 i z dnia 19 listopada 2025 r., II KK 197/25).

W tym stanie rzeczy rozpoczęcie wykonywania kary pozbawienia wolności przez skazanego T.G. przed rozpoznaniem wniesionej w jego sprawie kasacji, przy uwzględnieniu wymiaru tej kary (rok), bez wątpienia może spowodować krzywdę, której ponieść nie powinien.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]

